

تعطیلی کامل بندر ایلات به دلیل عملیات یمن

شبکه ۱۲ اسرائیل اعلام کرد: «بندر ایلات به دلیل حملات یمنی‌ها از روز یکشنبه آینده همه فعالیت‌های خود را متوقف خواهد کرد». در همین خصوص، وب‌سایت اقتصادی صهیونیستی دی‌مارکر نیز گزارش داد بندر ایلات پس از آنکه شهرداری این شهر، حساب‌های این استان سوریه به واکنش گرم اسرائیل منجر شد و روز گذشته رژیم صهیونیستی ساختمان وزارت دفاع سوریه یا همان ریاست‌ستاد مشترک نیروهای مسلح این کشور را هدف قرار داد. این حمله در حالی اتفاق افتاد که نظام جدید سوریه پس از تشکیل، بیشترین همراهی را با غرب و اسرائیل نشان داده و تقریباً هیچ اقدام عملی و موضع سیاسی ضداسرائیلی در این مدت از سوریه سر نزده‌است.

استان سویدادر جنوب‌غرب سوریه در چند روز گذشته شاهد درگیری‌های خونینی بود که میان شبه‌نظامیان دروزی، طوایف بومی سنی و نیروهای نظام جدید سوریه روی داد. بر پایه گزارش‌های «دیدبان حقوق بشر سوریه» در این درگیری‌ها بیش از ۲۴۸ نفر کشته شدند که شامل ۹۲ غیرنظامی دروزی (ازجمله زنان و کودکان) و حدود ۱۳۸ نفر از نیروهای دولتی و شبه‌نظامیان دولتی است. درگیری‌ها به‌شدت افزایش یافته‌و منطقه به یک کانون بحرانی تبدیل شده‌است.

در پاسخ، دولت دمشق در ۱۵ جولای (۲۴ تیر) آتش بس یک‌جانبه اعلام و از قرارگاه ویژه‌ای برای نظارت بر وضعیت استفاده کرد. با این حال، در ادامه، درگیری‌ها از سر گرفته‌شدو تلاش‌ها برای برقراری آتش‌بس موقتی ناکام ماند.

■ **حملات هوایی اسرائیل و ادعای حمایت از دروزی‌ها**

سرانجام پس از چند روز درگیری، روز گذشته اسرائیل به حملات هوایی علیه مواضع نظامی سوریه در دمشق و سویدا پرداخت. این حملات شامل بمباران دفاتر وزارت دفاع سوریه و نقاط نزدیک به کاخ ریاست جمهوری بود. همچنین مناطق نظامی در سویدا نیز هدف حملات هوایی قرار گرفت. به مقر تیپ ۱۳۲ سوریه در درعا حمله شد. بنا به گزارش‌ها، این حملات منجر به کشته شدن چندین نفر و زخمی شدن چند ده نفر از نیروهای نظام سوریه شده‌است. همزمان با این حملات، مقامات اسرائیلی از ضرورت حمایت از جامعه دروزی در سوریه صحبت کردند. یسرائیل کاتس، وزیر دفاع صهیونیست‌ها در اظهاراتی تأکید کرد در صورت ادامه فعالیت‌های نظامی سوریه در سویدا، اسرائیل به‌ضریات قاطع ادامه خواهد داد و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی نیز افزود این رژیم حمایت از دروزی‌ها را به‌عنوان بخشی از پیوندهای خانوادگی با دروزی‌های اسرائیل اعلام کرده‌ است. در کنار این مواضع، برخی مقامات راست‌گرای اسرائیل مانند بزرال اسموئریچ، وزیر دارایی در اظهاراتی تندتر خواستار تجزیه سوریه و مهار رژیم اسد و حزب‌الله لبنان شدند و از تداوم فشارهای نظامی به سوریه دفاع کردند.

■ **واکنش‌های جهانی**

اما واکنش‌های جهانی به حملات اسرائیل و بحران جاری در سوریه متفاوت بوده‌ است. ایالات متحده و اتحادیه اروپا هر دو، حملات اسرائیل را نقض حاکمیت سوریه خوانده‌ و از این رژیم خواسته‌اند به احترام تمامیت ارضی سوریه و حل بحران به‌صورت سیاسی عمل کند. وزارت امور خارجه ایالات متحده نیز ضمن ابراز نگرانی شدید از افزایش تنش‌ها، خواستار دیالوگ و مذاکره در این زمینه شد.

ترکیه و شورای همکاری خلیج فارس نیز ضمن اعلام نگرانی از

بانکی آن را به دلیل بدهی‌های انباشته شده میلیون‌ها شیکلی توقیف کرد، از یکشنبه آینده به‌طور کامل فعالیت خود را متوقف خواهد کرد. این تحول در بحبوحه فلج تقریباً کامل بندر از نوامبر ۲۰۲۳ رخ می‌دهد، زمانی که یمنی‌ها محاصره دریایی را بر کشتی‌های عازم سرزمین‌های اشغالی اعمال کردند. این امر منجر به کاهش درآمدها

و فروپاشی فعالیت تجاری در بندر شد، علاوه بر اینکه بندر دائم هدف قرار می‌گرفت.

دو شب پیش نیز سرتیپ یحیی سریع، سخنگوی نیروهای مسلح یمن در بیانیه‌ای اعلام کرد یگان پهپادی این کشور در پشتیبانی از مردم نوار غزه به هدف نظامی مهمی در منطقه نقب و بندر ایلات

پنجشنبه ۲۶ تیر ۱۴۰۴ ■ ۲۱ مهر ۱۴۴۷ ■ ۱۷ جولای ۲۰۲۵ ■ سال سی و هشتم ■ شماره ۱۰۶۹۵

دیروز سرانجام صهیونیست‌ها مقر وزارت دفاع سوریه را هدف قرار دادند

دروزی‌ها، بهانه‌ای برای تجاوز به دمشق

باشد، نتیجه این رویکرد، حملات به مراکز نظامی حساس و ضربه به ساختار فرماندهی سوریه‌است. این اقدامات اسرائیل سبب شده‌توان ارتش سوریه در مناطق حساس کاهش یابد. در گذشته و دقیقاً پس از روی کار آمدن نظام جدید سوریه نیز اسرائیل با حملات مکرر به سوریه بیش از ۵۰۰هدف نظامی در این کشور را از بین برد.

قطع مسیر ایران-لبنان: از دیگر اهداف اسرائیل، قطع ارتباط زمینی میان ایران و حزب‌الله لبنان است. مسیر زمینی که از سوریه عبور می‌کند، یکی از خطوط اصلی انتقال تسلیحات و حمایت‌های ایران به حزب‌الله است. اسرائیل این مسیر را تهدیدی برای امنیت خود می‌داند و حملات به نقاط استراتژیک سوریه به‌طور غیرمستقیم برای بی‌اثر کردن این مسیر صورت گرفته‌ است. قطعاً برای رسیدن به این هدف، بهترین کار از بین بردن ظرفیت‌های سوریه و ایجاد ناآرامی و هرج و مرج در این کشور است.

طرح تجزیه سوریه: علاوه بر اهداف نظامی، مقامات اسرائیلی ازجمله بزرال اسموئریچ، وزیر دارایی رژیم، به‌طور علنی خواستار تجزیه سوریه شدند. این طرح شامل تقسیم سوریه به مناطق مختلف باخودمختاری‌های قومی-مذهبی است. اسرائیل این

تقسیم‌بندی را به‌عنوان یک راه‌حل پایدار برای تضعیف قدرت مرکزی دمشق پیشنهادمی‌دهد. بدون شک سه‌کشور کوچک دروزی، کردی و عربی در شمال اسرائیل برای این رژیم کم‌خطرتر از یک کشور متحد و قوی است.

■ **تغییرات در عرصه دیپلماتیک و منطقه‌ای**

در کنار تحولات میدانی، بحران سوریه همچنان بر موازنه دیپلماتیک در خاورمیانه تأثیرگذار است. کشورهای همسایه مانند لبنان، ترکیه و اردن هرکدام واکنش‌هایی به این تحولات

نتانیاهو با طرح «شهر بشردوستانه» برای اهالی غزه در رفح، چه ایده‌ای را دنبال می‌کند؟ شهری با سقف چادری و بوی گرسنگی

برده از جزئیات طرح «شهر بشردوستانه» برداشت. براساس اظهارات او، قرار است منطقه‌ای بسته در جنوب نوار غزه، در محدوده بین محورهای موراک و فیلادلفیا، میزان حدود ۶۰۰هزار آواره فلسطینی شود. این افراد تحت بازرسی‌های امنیتی شدید قرار می‌گیرند تا «عدم وابستگی شان به حماس» احراز شود. به محض ورود به این شهر، خروچشان ممنوع خواهد بود.

کاتس وعده داده بود در مرحله اول این طرح، چهار مرکز توزیع کمک‌های بشردوستانه با همکاری نهادهای بین‌المللی راه‌اندازی می‌شود. اما واقعیت میدانی نشان می‌دهد این مراکز نه تنها منابع کافی ندارند، بلکه به ابراز کنترل و هدایت جمعیتی تبدیل شده‌اند.

هزینه این پروژه ۳ تا ۶ میلیارد دلار برآورد شده؛ رقمی هنگفت که در بحبوحه نارضایتی اقتصادی داخلی اسرائیل، انتقادهایی جدی را برانگیخته‌ است. ایال زمیر، رئیس ستاد ارتش از انحراف مأموریت اصلی ارتش – یعنی نابودی حماس و آزادی اسرا – به‌شدت انتقاد کرده‌ است.

■ **نقشه‌ای قدیمی با ظاهری تازه**

شهر بشردوستانه یک ابتکار جدید نیست. این پروژه ریشه در طرح‌های قدیمی‌تری دارد که پیش‌تر از سوی دولت‌های آمریکا و اسرائیل دنبال شده‌اند؛ از جمله پروژه «روبروا غزه» که توسط دونالد ترامپ مطرح شد. ایده مشترک همه این طرح‌ها، تبدیل نوار غزه به یک منطقه کنترل شده، بی‌دولت و خالی از آرمان‌های مقاومت است.

طرح «شهر بشردوستانه» در ادامه مجموعه‌ای از پیشنهادهای طراحی شده قدیمی است: تقسیم نوار غزه به مناطق کوچک‌تر، ایجاد شبه‌نظامیان بومی برای تشکیل دولت جایگزین، تحریک قبایل علیه حماس و درنهایت آوارسازی گسترده ساکنان و تغییر بافت جمعیتی به سود صهیونیست‌ها.

■ **کوچ اجباری با سلاح گرسنگی**

اسرائیل برای اجرای این طرح، ابزار جنگی تازه‌ای را به کار گرفته؛ سلاح گرسنگی. گرسنگی نه تنها مردم را به سمت مناطق توزیع کمک در رفح، بلکه آنان را به شکلی غیررسمی و ناخواسته، به سمت اردوگاه‌های طراحی شده سوق می‌دهد.

حمله کرده‌ است.

پیش از این، وب‌سایت اسرائیلی دی‌مارکر فاش کرده بود درآمد بندر ایلات در سال ۲۰۲۴، پس از توقف پهلوگیری کشتی‌ها در آنجا در پی محاصره دریایی دریای سرخ توسط یمن در حمایت از نوار غزه، ۸۰ درصد کاهش یافته‌ است.

گزارش

عملیات وعده صادق ۳

چگونه عضو مهم مقاومت در لبنان را متحول کرد؟

حزب‌الله هر روز پایدارتر از دیروز

سیداحمد موسوی | در پی حمله بی‌سابقه موشکی و پهپادی ایران به اسرائیل از خاک خود در عملیات «وعده صادق ۳»، صحنه امنیتی و نظامی منطقه غرب آسیا وارد فاز تازه‌ای شد. این اقدام نه‌تنها موازنه قدرت را به‌طور مستقیم تحت تأثیر قرار داد، بلکه جایگاه و نقش حزب‌الله لبنان را نیز از یک بازیگر نیابتی به یک شریک راهبردی در محور مقاومت ارتقا بخشید.

ایران با عبور از خطوط قرمزی که برای دهه‌ها در عرصه بازدارندگی منطقه‌ای تثبیت شده بود، نشان داد نه‌تنها برای دفاع از خود، بلکه برای ایجاد خطوط قرمز جدید پیرامون نفوذ منطقه‌ای اش آمادگی دارد. این تحول، نوعی تغییر دکترین محسوب می‌شود که فراتر از پاسخ‌نظامی به تحریکات اسرائیل است.

■ **از بازی نیابتی تا شریک مستقیم نظامی**

در سال‌های گذشته، حزب‌الله در ادبیات راهبردی غربی‌ها عمدتاً به‌عنوان یک بازیگر نیابتی ایران در لبنان تعریف می‌شد. اما حمله مستقیم ایران به اسرائیل، موازنه‌ای جدید ایجاد کرد که در آن حزب‌الله نه یک نیروی حاشیه‌ای، بلکه بخشی از یک ائتلاف آشکار و سازمان‌یافته نظامی است.

مقامات دیپلماتیک ایران با روابط نزدیک با حزب‌الله تأکید دارند این تحول، اجماع جدیدی را در میان نخبگان حاکم در تهران ایجاد کرده‌ است؛ مقابله با اسرائیل نه صرفاً یک موضع ایدئولوژیک بلکه یک ضرورت امنیتی و ملی است. در نتیجه، انتظار می‌رود حمایت ایران از حزب‌الله نه‌تنها ادامه یابد بلکه از نظر کمی و کیفی ارتقا هم پیدا کند.

■ **امنیت منطقه‌ای و بازدارندگی نوین**

پیش از این، زیرساخت دفاعی منطقه‌ای ایران بیشتر در حد نظریه‌ای مطرح بود که فعال نشده بود. اما اکنون با عملیات اخیر، این ساختار فعال، آرموده در میدان واقعی به کار گرفته شده‌ است. حزب‌الله دیگر تنها در چارچوب لبنان عمل نمی‌کند، بلکه درون شبکه‌های منطقه‌ای از هماهنگی‌های دفاعی جای دارد؛ شبکه‌ای که تقابل با آن، تقابل با دولت‌هاست، نه فقط با یک گروه مقاومت.

از این رو، دشمنی با حزب‌الله اکنون مترادف با رویارویی احتمالی با ایران تلقی می‌شود، موضوعی که به‌شدت هزینه اقدامات اسرائیل علیه مقاومت لبنان را افزایش داده‌ است.

■ **زبان‌های میدانی، سرمایه راهبردی**

حمله اخیر اسرائیل به جنوب لبنان و مناطق تحت نفوذ حزب‌الله‌با هزینه‌های انسانی و زیرساختی قابل توجهی همراه بود. با این حال، این خسارات دیگر در چارچوب تلفات ملی لبنان تفسیر نمی‌شود، بلکه به‌عنوان بخشی از یک نبرد منطقه‌ای بزرگ‌تر دیده می‌شود که به رهبری تهران و در جهه‌های متعددی در حال اجراءست. در این محاذله تازه، اسرائیل تنها در برابر حزب‌الله قرار ندارد، بلکه با محور مقاومتی روبه‌رو است که شامل ایران، حزب‌الله، انصارالله یمن و سایر گروه‌های مسلح فعال در منطقه است.

نقش ویژه ارتش یمن در حمله به اهداف دریایی و زیرساخت‌های غربی در دریای سرخ و اقیانوس هند، توان محور مقاومت را از زمین به دریا و هوا گسترش و نشان داده این اتحاد منطقه‌ای، صرفاً یک شعار سیاسی نیست، بلکه دارای بازوهای نظامی مؤثر در چند جبهه همزمان است.

■ **استخراج اطلاعات نظامی و ارتقای توانمندی‌ها**

یکی از دستاوردهای راهبردی حزب‌الله در این دوره، دسترسی به داده‌های زنده عملیات‌های موشکی و پهپادی ایران علیه اسرائیل بود. هماهنگی‌های اطلاعاتی و عملیاتی میان دو طرف به‌گونه‌ای پیش رفته که حزب‌الله توانسته از تجربیات میدانی ایران برای بهبود توانمندی‌های خود در حوزه‌های موشکی، جنگ الکترونیک و شناسایی بهره‌برداری کند.

مشاهدات مستقیم از عملکر د سامانه‌های دفاعی اسرائیل نظیر گنبد آهنین و سامانه «پیکان»، این امکان را به حزب‌الله داده تا نقاط ضعف آن‌ها را شناسایی و در طراحی حملات آینده لحاظ کند.

علاوه بر این، برخی اهدافی که ایران در حمله اخیر مورد اصابت قرار داد، پیش‌تر در فهرست هدف‌گذاری حزب‌الله نیز قرار داشته‌ است. این موضوع نشان از سطح بالای هماهنگی راهبردی دارد؛ حتی اگر عملیات‌ها به‌صورت مشترک انجام نشده‌ باشد.

یکی از نتایج ملموس این درگیری‌ها، شکل‌گیری یک دکترین جدید میان ایران و حزب‌الله است: دکترین مداخله متقابل. به این معنا که تهدید جدی برای یکی از آن‌ها، می‌تواند آمادگی و مداخله مستقیم دیگری را در پی داشته‌ باشد.

بر این اساس، حزب‌الله نیز تغییرات ساختاری را آغاز کرده‌ است: از فرماندهی‌های ایستابه واحدهای متحرک و غیرمتمرکز، از اعلام‌های رسانه‌ای به عملیات‌های مبتنی بر غافلگیری و واکنش‌های فوری به راهبرد بازدارندگی تدریجی و بلندمدت.

همزمان، حزب‌الله تلاش دارد در لبنان از درگیری‌های داخلی فاصله بگیرد و وجهه خود را به‌عنوان ضامن ثبات و بازدارنده امنیتی تقویت کند. این سیاست دوگانه، همزمان با تعمیق همکاری منطقه‌ای، موقعیت مقاومت را هم در داخل لبنان و هم در سطح منطقه‌ای تحکیم می‌کند

■ **حزب‌الله در نقش جدید منطقه‌ای**

در نهایت، حزب‌الله از جنگ اخیر نه‌تنها تضعیف نشده، بلکه در نقش جدیدی تثبیت شده‌ است: باز یگری که دیگر در سایه‌ها نمی‌جنگد، بلکه به‌عنوان شریک راهبردی ایران در مواجهه با اسرائیل عمل می‌کند. با ورود علنی تهران به معادله، مقاومت لبنان اکنون نه‌تنها یک نیروی عمل‌کننده در خاک خود، بلکه عنصری فعال در تدوین «تعادل جدید قدرت» در منطقه است؛ تعادلی که تل آویو دیگر نمی‌تواند به‌راحتی آن را پیش‌بینی یا مهار کند.